

A PEU
DE CARRERCATALINA
Gayà

«Ens trobarem a Colom»

El monument a **Cristòfor Colom** és un nou punt de trobada dels visitants de la ciutat. Fa unes setmanes, un britànic em va citar a l'estàtua de l'almirall. Em va explicar que el va conèixer per una foto que va fer la volta al món: la de **Cristòfor Colom** amb una samarreta amb els colors del Barça. Aquella campanya publicitària es va fer el mes de maig i, sis mesos després, gairebé el primer que va fer el jove quan va arribar a Barcelona va ser visitar l'estàtua.

En tres dies a Barcelona, l'home s'havia reunit amb diverses persones en aquesta rotonda monumental, i no havia estat ell qui havia concertat el lloc de la cita. «¡Ens trobarem a Colom!», va dir. Quan el vaig veure a l'escalinata de Colom, al costat d'un lleó, era diumenge i era l'hora en què la gent passeja per la plaça del Portal de la Pau buscant el mar.

L'olor de dolços era gairebé embafadora i les gavines eren d'un atreviment gairebé humà. Aquell diumenge, hi havia molts estrangers asseguts a les escales del monument. N'hi havia que es feien fotos al costat dels lleons i n'hi havia que s'havien assegut a cavall dels felins.

Els creueristes passen a prop de

Colom diverses vegades al dia i és aquí, deia una noia de viatge de nocces, on se citen amb la gent que coneixen al creuer.

Uns joves de viatge de cap de setmana –Barcelona ja és ciutat 48 hores– havien quedat «a Colom» com a punt de retrobament per començar la nit. Em van dir que van saber que existia l'estàtua de Colom fa uns mesos, també per la foto blaugrana.

Abans que s'avariés l'ascensor del mirador, el maig del 2012, 170.000

Quan Colom es va posar els colors del Barça, es va convertir en un punt de trobada

persones el visitaven cada any. Robert el juny d'aquest any, l'efecte samarreta blaugrana podria trencar aquestes estadístiques.

Amb opinions enfrontades, com no podia ser d'una altra manera, van inaugurar el monument el primer de juny del 1888, i encara amb les bastides col·locades. Potser és per l'alçada, o perquè al capdavant és part d'una rotonda, que la riquesa

sa de les seves escultures, gravats i històries passen molt desapercebuts per una ciutat en què cada pedra té una història.

La persona amb qui vaig quedar em va preguntar per la història d'aquella columna i jo només li vaig poder dir: «Ho buscaré». El cert és que en aquesta columna de 51,3 metres d'alçada, i coronada per una estàtua de l'almirall de 7,7 metres, hi ha representat el viatge de **Colom**. Des de baix, gairebé no es veuen ni el mig globus terraqüi sobre el qual ell se sosté ni el seu escut ni la corona de príncep.

Només s'entreveu l'ornamentació de la columna coríntia i unes fulles que tenen la forma de planta de marihuana. Sota les fames alades i els grifons amb l'escut de la ciutat hi ha les caravel·les i després ve un univers de medallons amb les efígies de perfils de personatges de l'època i escultures que representen les escenes de la vida de **Colom**.

Això és una simplificació, perquè el conjunt escultòric pot resumir una enciclopèdia d'història.

Torno a Colom per buscar l'escena de l'arribada del genovès a Barcelona. És només una de vuit. Penso que quedar als peus de Colom és aprendre història. És dimecres i hi torna a haver estrangers esperant-se o recolzats en els lleons. Un francès em diu que aquest és un punt de trobada «per als barcelonins» i s'estranya que jo no ho sàpiga. I és veritat: no ho sabia. ≡

cgaya@elperiodico.com